

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Notitia Congregationum Et Tribunalium Curiae Romanæ

Plettenberg, Hunold

Hildesii, 1693

Art. 2. Forma recipiendi denunciationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63032)

Scripturis iuramentum præstitisse. *Pegna prax. inquis. l. 2. c. 1.*

4. Deinde Denuntiatori præligi debet Denunciatio sicut scripta est, cui Denunciator etiam subscribere se debet, & præcipitur ei servare secretum illius, quod denunciavit. Demum fidem facere debet Notarius de lectura Denunciationis Denuntiatori facta, de ejusdem Subscriptione, de Additione, Detractione, seu Mutatione, si quæ facta fuerit. *Pegna l. c.*

ARTICULUS II.

Forma recipiendi Denunciationem.

1. Formula Denunciationis,
2. De quibus Denunciator interrogatur.

I.

Formula Denunciationis in foro præfenti hæc communiter recepta est:
Die --- Mensis --- Anni --- comparuit sponte personaliter in tali Inquisitione coram R. P. Fr. N. Ordinis Prædicatorum sacre Theologiae Lectore vel Magi-

Magistro, in meiq³ Notarii presentia N. Filius N. de tali loco, atatis sue Anno circiter --- talis, & talis conditionis, qui medio ejus juramento tactis Sacrosanctis Scripturis prestitio exposuit, ut infra. Vid. &c. Et scribatur ejus Denunciatio, seu Testificatio.

2. Deinde Inquisitor vel ejus Vicarius in Auditorio Notario omnia excipiente Denunciatozem interrogabit de his:

Si non sit notus, de nomine, cognomine, patria, exercitio & ubi habitet.

A quanto tempore cognoverit, quod denuntiavit.

Quæ fuerit causa cognitionis. De hac diligenter inquirendum, inde enim pendet pondus testimonii.

An aliquando ex verbis, vel factis observaverit denunciatum esse suspectum in his, quæ ad fidem pertinent.

Quoties viderit N. fecisse, vel dixisse illa, propter quæ vitus sibi fuit Hæreticus, vel de hæresi suspectus.

Quo tempore, & quibus præsentibus prædictus N. fecerit, vel dixerit illa, de quibus fuit denunciatus.

An sciat N. in prædictis delictis habuisse

Rr 2

buisse

buisse complices, vel scripturas pertinentes ad delicta denunciata,

Ad quem finem & effectum prædicta fuerint facta vel dicta à prædicto N. & an serio, aut joco N. talia dixerit.

Si denunciatus distulerit longo tempore accedere ad S. Officium, quærendum est, cur non ante denunciavit, præsertim si sciverit ex omissione incurrere in poenam excommunicationis.

An sciat aliquid aliud de N. vel de alia persona, quod concernat sanctum Officium.

An aliquando habuerit causam odii vel inimicitiae cum prædicto N. & unde processerit.

Quo zelo, & qua intentione ad sanctum Officium & ad denunciandum accesserit.

An aliqua animi passione, mala voluntate, vel alio, vel subordinatione inductus denunciaverit, & monebitur, ut dicat ingenuè veritatem.

Poterunt quoque fieri aliæ prudentes interrogationes, ut veritas clarius elucescat.

Quicquid autem ad singulas interrogationes denunciator responderit, Notarius fideliter describet per extensum, &

& omnibus tandem peractis concludetur sic :

Quibus habitis fuit dimissus, & iussus in virtute praestiti juramenti servare silentium, & injunctum, ut se subscribat.

ARTICULUS III.

An per literas fieri possit Denunciatio.

1. *Per scripturam ordinariè non deponunt testes, nisi in quibusdam casibus.*
2. *Quis primus sit casus.*
3. *Quis secundus.*
4. *Quis tertius.*
5. & 6. *Quid Inquisitoribus observandum, si absentes denuncient.*
7. *Quomodo Monialis, vel Puella Nobilis denuntiet.*
8. *Formula accipiendi Denunciationem Monialis.*

I.

Licet testes non possint ordinariè deponere per scripturam, sed ore proprio testificare teneantur. c. *Testes* 3. q. 9. in quibusdam tamen casibus potest ab-

R r 3

sens